

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 25 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Radkiewicz

Protokolant: st. sekretarz sądowy Edyta Jarmołowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2019 r. S.

na rozprawie sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda A. G. kwotę 510,92 zł. (pięćset dziesięć złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 stycznia 2018 r.;

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda A. G. kwotę 234,82 zł. (dwieście trzydzieści cztery złote osiemdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

A. G. wniósł o zasądzenie od (...) SA w W. kwoty 595 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania wyjaśnił, że w dniu 4 lutego 2015 doszło do uszkodzenia w wyniku kolizji samochodu marki A. o nr. rej (...), stanowiącego własność powoda. W czasie zdarzenia pojazd był ubezpieczony w zakresie dobrowolnego ubezpieczenia auto casco w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Zgłoszenia szkody powód dokonał w dniu 4 lutego 2015 r., a pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 13.170 zł. w dwóch transzach po 6585 zł. dopiero w dniach 21 sierpnia i 29 września 2015 r., a zatem z przekroczeniem 30-dniowego terminu. Dochodzone roszczenie dotyczy zatem odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Powód nadto zaznaczył, że jest uprawniony do dochodzenia roszczenia na podstawie umowy przelewu.

Na rozprawie w dniu 22 lutego 2019 r. Pełnomocnik powoda odnosząc się do wysokości dochodzonego świadczenia przyznał, że zostało ono zawyżone i powinno zostać wyliczone w następujący sposób: szkoda powstała 4 lutego 2015 roku i zgłoszona tego samego dnia, zatem świadczenie winno być spełnione w ciągu 30 dni czyli do dnia 6 marca 2015 roku. Decyzja została wydana 21 sierpnia 2015 roku, zatem odsetki należą się od dnia 7 marca 2015 roku do dnia 21 sierpnia 2015 roku, które wynoszą łącznie 484,94 zł. Dyspozycje wypłaty pozwany otrzymał dnia 11 września 2015 i wówczas powinien wykonać przelew zatem także za okres od 11.09.2015 roku do dnia 29.09.2015 roku należą się odsetki, 1/2 po 25,98 złotych. Łącznie należne odsetki zamykają się kwota 510,92 złotych.

W odpowiedzi na pozew (...) SA wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wyjaśnił, że uprawnionych do odszkodowania było dwoje współwłaścicieli, a nr rachunku B. G. został dopiero przekazany pozwanej w dniu 11 września 2015 r. Pozwana zakwestionowała także sposób wyliczenia dochodzonego odszkodowania oraz jego wysokość.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 kwietnia 2014 r. powód zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia auto casco samochodu marki A. o nr. rej (...), stanowiącego przedmiot współwłasności powoda i B. G.. Integralną część umowy stanowiły ogólne warunki ubezpieczenia ustalone uchwałą zarządu pozwanej spółki w dniu 23 grudnia 2013 r. Zgodnie z § 77 tych warunków, ubezpieczyciel dokonuje wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni od otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym. Gdyby wyjaśnienie przesłanek odpowiedzialności pozwanego w tym terminie nie było możliwe, wypłaty należy dokonać w terminie 14 dni od dnia, w którym stało się to możliwe przy dochowaniu należytej staranności.

Bezsporne, a nadto dowód:

- polisa k. 7-8

- owu k. 9-21

Wystąpienie zdarzenia uzasadniającego wypłatę odszkodowania powód zgłosił w dniu 4 lutego 2015 r. Pierwotnie pozwany odmówił spełnienia świadczenia, ostatecznie jednak po uwzględnienia odwołania powoda, w dniu 21 sierpnia 2015 r. pozwany przyznał odszkodowanie w wysokości 6.585 zł. W dniu 21 sierpnia 2015 (...) zdecydowało o przyznaniu odszkodowania w łącznej kwocie 13.170 zł., zaznaczając jednak, że wypłata części odszkodowania nastąpi po dostarczeniu dyspozycji drugiego ze współwłaścicieli.

Wpłata pozostałej części odszkodowania nastąpiła w dniu 29 września 2015 r.

Dowód:

- pisma (...) k. 22, 26, 27, 28

- odwołanie k. 23-25

W dniu 17 maja 2015 powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 595 zł. tytułem należnych odsetek za opóźnienie w likwidacji szkody. Pozwany odmówił spełnienia świadczenia.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 29-32

- pismo, k. 54

W dniu 11 września 2015 r. B. G. poinformowała pozwaną o nr rachunku, na które należy dokonać wpłaty, wyjaśniając, że jest to rachunek powoda.

Dowód:

- oświadczenie, k. 53

W dniu 16 stycznia 2018 powód zawarł z B. G. umowę cesji wierzytelności, obejmującej odszkodowania wobec PU w związku ze zdarzeniem z dnia 4 lutego 2015 r., na mocy której nabył wierzytelność w zakresie, w jakim przysługiwała ona cedentowi (współwłaścicielowi pojazdu)

Dowód:

- umowa cesji, k. 34

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił przepis art. 805 § 1 kc, który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie do art. 805 §2 pkt 1 kc, świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Podstawę żądania stanowi także postanowienie zawarte w § 77 owu oraz art. 481 § 1 k.c., stosownie do których świadczenie winno zostać spełnione w terminie 30 dni od zgłoszenia zdarzenia ubezpieczającemu; jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W sprawie bezspornym było, że szkoda powstała 4 lutego 2015 roku i zgłoszona tego samego dnia - co przyznał pozwany - zatem świadczenie winno być spełnione w ciągu 30 dni czyli do dnia 6 marca 2015 roku. Pozwany nie wykazał bowiem zaistnienia okoliczności uzasadniających spełnienie świadczenia po umówionym terminie. Decyzja pozwanej spółki co została wydana 21 sierpnia 2015 roku, zatem odsetki należą się od dnia 7 marca 2015 roku do dnia 21 sierpnia 2015 roku i wynoszą one łącznie 484,94 zł. (liczone od całej kwoty odszkodowania). Dyspozycje wypłaty od B. G. pozwany otrzymał dnia 11 września 2015, zatem za okres od 11.09.2015 roku do dnia 29.09. 2015 roku (wypłaty pozostałej części świadczenia) należą się odsetki w wysokości 25,98 złotych (liczone od kwoty 6585 zł.).

Sąd nadto zauważa, że zgodnie z postanowieniami owu, w razie zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego spełnienie świadczenia miało nastąpić na rzecz uprawnionego, przy czym rację ma pozwany, że uprawnionymi (ubezpieczonymi) byli oboje współwłaściciele. Niemniej jednak postanowienia łączącego strony stosunku prawnego nie przewidują konkretnego sposobu spełnienia świadczenia, w szczególności obowiązku wskazania nr rachunku przez uprawnionego (por § 75-76 owu); pozwana nie powinna zatem wstrzymywać się ze spełnieniem świadczenia należnego B. G.. Ponadto aż do 21 sierpnia 2015 r. nie warunkowała wypłaty należnej części odszkodowania na rzecz wymienionej od wskazania tego rachunku, w po wezwaniu w tym zakresie został on niezwłocznie wskazany. Tym samym zasadnym jest przyjęcie, że pozwana za okres wskazany wyżej, pozostawała w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia pieniężnego.

Podstawę zasądzenia odsetek od kwoty żądania głównego stanowi art. 482 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Legitymacja powoda wynika z jego uprawnienia, jako współwłaściciela, a także z umowy cesji. Dokument dołączony do pozwu w postaci umowy cesji wierzytelności potwierdza fakt skutecznego zbycia dochodzonych od pozwanego wierzytelności na rzecz powoda. Zgodnie bowiem z przepisami art. 509 §1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w sentencji wyroku Sąd oparł na treści art. 100 zd. 1. k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Mając na uwadze, iż strona powodowa wygrała sprawę w 86 %, ponosząc koszty postępowania w łącznej wysokości 317 zł (30 zł tytułem opłaty od pozwu, 270 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem opłaty skarbowej

od pełnomocnictwa) Sąd, stosując dyspozycję cytowanego wyżej przepisu zasądził od pozwanego na jej rzecz kwotę 510,92 zł tytułem kosztów procesu, uwzględniając koszty należne pozwanej (270 zł. x 14%).